

Súd: Okresný súd Bratislava II  
Spisová značka: 8C/13/2013  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212220567  
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2014  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Raul Pospíšil  
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2014:1212220567.3

## Uznesenie

Okresný súd Bratislava II v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava proti odporkyni: W. I., nar. XX.XX.XXXX, Na Ú. XXXX/XX, XXX XX D., št. občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Ambróz Motyka, advokát, Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, o zaplatenie 5.956,28 EUR s prísl., takto

### rozhodol:

Súd o d m i e t a odpor proti platobnému rozkazu zo dňa 20.09.2012, č.k. 31Ro/1518/2012-23 podaný vedľajším účastníkom konania na strane odporkyne.

Súd návrh na prerušenie konania z a m i e t a.

### odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 08.08.2012 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal odporkyňu zaplatiť mu 5.956,28 EUR s príslušenstvom.

Súd platobným rozkazom zo dňa 20.09.2012, č.k. 31Ro/1518/2012-23 uložil odporkyni povinnosť, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatila navrhovateľovi sumu 5.956,28 EUR s príslušenstvom a nahradila trovy konania alebo aby v tej istej lehote podala odpor. Platobný rozkaz bol doručený právnomu zástupcovi navrhovateľa dňa 02.10.2012 a odporkyni dňa 28.09.2012. Odporkyňa nepodala v zákonnej lehote odpor proti platobnému rozkazu.

Dňa 01.10.2012 bolo súdu doručené oznámenie vedľajšieho účastníka o vstupe do konania. Vedľajší účastník vo svojom podaní zároveň uviedol, že ak bol v predmetnej právnej veci vydaný platobný rozkaz, podáva proti nemu odpor, v ktorom namietol neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve a z opatrnosti vzniesol námietku premlčania žalovanej pohľadávky.

Navrhovateľ prostredníctvom podania doručeného súdu dňa 07.01.2013 vzniesol námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníctva. Súd následne uznesením zo dňa 13.03.2013, č.k. 8C/13/2013-39 pripustil vstup vedľajšieho účastníka do konania na stranu odporkyne. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 29.11.2013, č.k. 8Co/359/2013-61 potvrdil uvedené rozhodnutie súdu prvého stupňa.

Podľa § 172 ods. 1 O.s.p., súd môže aj bez výslovnej žiadosti navrhovateľa a bez vypočutia odporcu vydať platobný rozkaz, ak sa v návrhu uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy vyplývajúce zo skutočností uvedených navrhovateľom. V platobnom rozkaze uloží odporcovi, aby do 15 dní od

doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi uplatnenú pohľadávku a trovy konania alebo aby v tej istej lehote podal odpor na súde, ktorý platobný rozkaz vydal. Odpor proti platobnému rozkazu sa musí odôvodniť. Ustanovenie § 43 sa nepoužije.

Podľa § 173 ods. 1 O.s.p., platobný rozkaz treba doručiť odporcovi do vlastných rúk, náhradné doručenie je vylúčené.

Podľa § 174 ods. 1 O.s.p., platobný rozkaz, proti ktorému nebol podaný odpor s odôvodnením, má účinky právoplatného rozsudku.

Podľa § 174 ods. 2 O.s.p., ak čo len jeden z odporcov podá včas odpor s odôvodnením vo veci samej, zrušuje sa tým platobný rozkaz v plnom rozsahu a súd nariadi pojednávanie. To neplatí, ak sa platobný rozkaz týka niekoľkých účastníkov, z ktorých každý koná sám za seba (§ 91 ods. 1). Opravným prostriedkom len proti výroku o trovách konania je odvolanie, o ktorom bez pojednávania rozhodne súd, ktorý vydal platobný rozkaz.

Podľa § 174 ods. 3 O.s.p., súd uznesením odmietne odpor, ktorý bol podaný

- a) oneskorene,
- b) bez odôvodnenia vo veci samej; o týchto následkoch musí byť účastník poučený v platobnom rozkaze,
- c) neoprávnenou osobou.

Účelom tzv. skráteného rozkazného konania, ktorého výsledkom je vydanie platobného rozkazu, je rýchle, hospodárne a účinné vymáhanie nesporných peňažných nárokov. Opravným prostriedkom proti platobnému rozkazu je odpor. Odpor musí byť podaný oprávnenou osobou v zákonnej 15-dňovej lehote s odôvodnením vo veci samej. Nesplnenie len jedného z uvedených predpokladov má za následok odmietnutie odporu zo strany súdu. S poukazom na § 174 ods. 2 O.s.p. možno vyvodiť záver, že oprávnenou osobou na podanie odporu proti platobnému rozkazu je iba odporca. K uvedeným záverom dospel aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý vo svojom rozhodnutí uviedol, že právo podať odpor proti platobnému rozkazu, t. j. právo urobiť uplatnený nárok sporným, má v zmysle § 174 ods. 2 O.s.p. výslovne len odporca (žalovaný). Ide o významné dispozičné oprávnenie žalovaného naplňajúce jednu zo základných zásad občianskeho súdneho konania (zásadu dispozičnú). Iba žalovaný rozhoduje o tom, či podaním odporu odstráni platobný rozkaz ako formu rozhodnutia vo veci samej a bude pokračovať v konaní podľa prejednávanej zásady a zásady kontradiktórnosti. Pokiaľ by sa priznalo právo podať odpor aj vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného, došlo by tým k popretiu tohto dispozičného práva žalovaného. Na rozdiel od odvolania (majúceho suspenzívne a devolutívne účinky) má totiž podanie odporu okamžité a nezvratiteľné účinky - zrušuje sa ním platobný rozkaz (§ 174 ods. 2 veta prvá O. s. p.). V prípade podania odporu vedľajším účastníkom, ak by sa mu priznalo takéto právo, by sa zisťovanie stanoviska žalovaného stalo bezpredmetné. Žalovaný by už totiž účinky podaného odporu nemohol zvrátiť a v dôsledku toho by sa stalo nepoužiteľným aj ustanovenie § 93 ods. 4 tretia veta O. s. p., v zmysle ktorého ak úkony vedľajšieho účastníka odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností. Súd by už nemal priestor na žiadnu úvahu. V dôsledku toho právna úprava ako aj závery súdnej praxe, týkajúce sa možnosti podania odvolania vedľajším účastníkom a riešenie prípadnej kolízie medzi ním a hlavným účastníkom v súvislosti s týmto opravným prostriedkom, sú pre analogické posudzovanie odporu podaného vedľajším účastníkom nepoužiteľné (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.10.2013, sp. zn. 6 Cdo 357/2012).

V prejednávanej veci bol platobný rozkaz doručený odporkyňi dňa 28.09.2012. Vedľajší účastník na strane odporkyne nebol oprávnenou osobou na podanie odporu proti platobnému rozkazu. V danom prípade bola jedinou oprávnenou osobou na podanie odporu odporkyňa, ktorá však svoje zákonné právo nevyužila. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a s poukazom na citované zákonné ustanovenia súd odmietol odpor proti platobnému rozkazu ako podaný neoprávnenou osobou.

Navrhovateľ vo svojom podaní doručenom súdu dňa 07.01.2013 označenom ako námietka neprípustnosti vedľajšieho účastníctva vyjadril názor, že ust. § 93 ods. 2 O.s.p. je v rozpore s čl. 19 ods. 2 a 3 Ústavy SR. Navrhol, aby súd neprípustil vstup vedľajšieho účastníka do konania. V prípade, ak by sa súd nestotožnil s argumentáciou navrhovateľa, žiadal, aby súd postupoval podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p., konanie prerušil a predložil vec Ústavnému súdu SR na zaujatie stanoviska, či je ust. § 93 ods. 2 O.s.p. v súlade s Ústavou SR.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p., súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Dňa 29.01.2013 bol Ústavnému súdu SR doručený návrh Okresného súdu Brezno na začatie konania o súlade § 93 ods. 2 O.s.p. s čl. 19 ods. 2 a 3 Ústavy SR. Ústavný súd SR návrh uznesením zo dňa 29.01.2014, č.k. PL. ÚS 1/2014-9 odmietol. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že pokiaľ má konajúci súd odôvodnené pochybnosti, že vstup vedľajšieho účastníka v spotrebiteľských veciach je vedený len so zámerom zhromažďovať osobné údaje o účastníkoch konania bez ich súhlasu, s poukazom na povinnosť dbať na ochranu práv a právom chránených záujmov dotknutých osôb mu nič nebráni, aby účastníka konania, o ktorého ochranu základného práva na súkromie ide, vyzval na vyjadrenie, či súhlasí so vstupom vedľajšieho účastníka, ktorým by sa mala stať právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Súd je totiž v zmysle § 5 ods. 1 OSP oprávnený poučovať účastníka konania o jeho procesných právach a povinnostiach vrátane práva navrhnúť rozhodnutie o prípustnosti vedľajšieho účastníctva podľa § 93 ods. 3 druhej vety OSP. Z uvedeného je teda zrejmé, že platná právna úprava civilného súdneho procesu umožňuje súdom ústavnokonformnú aplikáciu § 93 ods. 2 OSP, pokiaľ právna norma nie je interpretovaná izolovane, ale vo vzájomnej súvislosti s ostatnými právnymi normami aplikovateľnými v civilnom procese. V závere odôvodnenia ústavný súd uviedol, že označené ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku nepovažuje za spôsobilé zasiahnuť do základného práva garantovaného v čl. 19 ods. 2 a 3 ústavy.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. Otázkou nesúladu ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p. s Ústavou SR sa zaoberal Ústavný súd SR vo svojom rozhodnutí zo dňa 29.01.2014, č.k. PL. ÚS 1/2014-9, pričom návrh Okresného súdu Brezno vyhodnotil ako zjavne neopodstatnený. Z uvedeného dôvodu súd zamietol návrh navrhovateľa na prerušenie konania.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, v troch vyhotoveniach cestou tunajšieho súdu na krajský súd.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.